

Levensweg

Veertigdagen-kalender 2021

Werkgroep Oecumenische Vespers Gouda

Ten geleide

Levensweg

Hierbij biedt de Werkgroep Oecumenische Vespers Gouda, bestaande uit kerkleden uit katholieke en protestantse traditie, u de vertrouwde Veertigdagenkalender aan met handreikingen voor bezinning op het lijden. In deze kalender zijn gebeden, liederen, kinderbladen, liturgische bloemschikkingen en meditatieve teksten opgenomen. Tevens vindt u op elk kalenderblad de dagelijkse lezing van het Nederlandse Bijbelgenootschap. Naast deze papieren versie is de kalender ook digitaal te lezen op de websites van de deelnemende kerken en die van de Raad van Kerken Gouda

Het thema, ons aangereikt door de geloofsmethode ‘Kind op Zondag’, is ‘*Levensweg*’.

Tijdens deze veertigdagentijd horen we hoe Jezus op weg gaat naar Pasen. Het is een weg door de woestijn en over een hoge berg. Een weg naar de tempel, en ook naar een grasland waar eten genoeg is voor vijfduizend mensen. Het is een weg door het donker en ook een weg waarop Jezus als een koning wordt toegejuicht.

Jezus ging op aarde een weg van vreugde, maar ook van verdriet. Met Pasen vieren we dat zijn weg niet eindigde in de dood: God maakte een nieuw begin.

Zijn levensweg is nooit afgelopen.

Wij wensen u een gezegende Veertigdagentijd toe !

Agnes Prins – van Dijk

Samenstelling kalender: Truus den Ouden-van der Valk, Marianne Buurman-Bette, Hans Wierenga, Zwanet Wagenaar, Ds. Catrien Opstal, Dineke Buijs-Tigelaar, Nelleke de Jong, Netty van der Linde, Willem den Boer, Paul Buis.

Eindredactie kalender: Agnes Prins. agnes.prinsvandijk@gmail.com

Druk: HenksBox. contact@henksbox.nl

Aswoensdag; start van de Vastentijd.

Een tijdlang je onthouden van het gebruik van bepaalde dingen. Het kan gaan om eten en drinken, maar tegenwoordig ook om andere dingen, bijvoorbeeld je auto minder of niet gebruiken, de computer of iPhone uit laten staan. Een goede manier van vasten probeert vier dingen te bereiken:

- een betere omgang met jezelf;
- een betere omgang met medemensen;
- een betere omgang met het milieu en de gehele wereld;
- een betere omgang met God.

Voor gelovige mensen zijn juist de eerste drie wegen in hun combinatie een goede manier om het vierde doel na te streven: een betere omgang met het geheim dat we God noemen. Vasten is voor gelovigen daarom ook steeds een voorbereiding op het hoogfeest van Pasen en een periode van inkeer en bezinning.

Bron: <https://www.vastenactie.nl/pasen-en-vasten-hoe-zit-het-ook-alweer>

Wanneer je vast.....

Wanneer je vast,
zwaai dan de luiken
van je strakke denkbeelden wijd open en
laat een frisse wind naar binnen stromen.

Wanneer je vast,
speur naar de wortels
die je ziel verharden
en hak ze uit
tot je minzaam elkeen
tegemeet kan komen

Wanneer je vast,
schem dan een nieuwe orde in je wereld
zodat je lotsverbonden raakt
met ieder mens
die brood of recht ontbeert.
Deel in die mate
dat zijn honger wordt gestild.
Wek hoop die
dagelijks en voor ontelbaren
een weg aanlegt naar Pasen.

van Kris Gelaude, uitg. Averbode/Forte

NLB 538 Een mens te zijn op aarde.

1 Een mens te zijn op aar - de
in de - ze we-reld-tijd,
is le-ven van ge - na - de
bui-ten de eeu-wig-heid,
is le-ven van de woor-den
die op - geschre-ven staan
en net als Je - zus wor - den
die 't ons heeft voor-ge-da-an.

4 Een mens te zijn op aarde
in deze wereldtijd,
dat is de Geest aanvaard
die naar het leven leidt:
de mensen niet verlaten,
Gods woord zijn toegedaan,
dat is op deze aarde
de duivel wederstaan

Oecumenische vesper via Zoom;

<https://us02web.zoom.us/j/84727496413?pwd=NE5WNDIJVTdoZnNnQXJLSEJnMGwrZz09> Meeting ID: 847 2749 6413 Passcode: 609356.

Voorganger: Willem den Boer

Lezing Marcus 1:12-15

Aanvang:19:30 uur

Bloemschikking bij Marcus 1:12-15

***‘God,
zoveel stemmen
klinken er
stemmen
die verwarring zaaien
help ons om Uw stem te
blijven horen
ons te richten op
de mens naast ons
op wat recht is
in het spoor
van Jezus
de Menszoon’***

Op de eerste zondag gaat het over de verzoeking in de woestijn. Centraal staat hier de stem van de diabolos, de verwarringzaaier. Als tegenkracht zijn er de engelen die voor Jezus zorgen.

Rond een van de armen wordt een bos met ‘warreltakken’ bijv. rode kornoelje, bramentakken, gebonden die via de stam naar beneden loopt en onder aan de stam nog te zien is. Dwars daar doorheen zien we het gipskruid dat met haar kleine witte bloemen de bescherming van de engelen weergeeft. Op deze eerste zondag van de veertigdagentijd horen we over de verzoeking van Jezus in de woestijn. We zien een stam met twee uitgestoken armen. Rond een van de armen een warboel aan takken met dorens, zij verbeelden de stem van de diabolos, de verwarringzaaier. De witte kleine bloemen staan voor de engelen die voor Jezus zorgen.

Bron: <https://www.symbolischschikken.nl/stem-hemel-en-aarde/>

Zondag 21 februari 2021
1ste zondag in de lijdensstijd: 'Invocabit'

Lezing: 1 Petrus 3:13-22
Liturgische kleur: paars

Overweging bij Marcus 1:12-15 Wat een plek

Op deze zondag is de schriftlezing genomen uit het evangelie van Marcus. Die beschrijft kort dat Jezus door Johannes gedoopt werd. Meteen daarna werd Hij door de Geest naar de woestijn gedreven. Wat een plek, die woestijn buiten het Jeruzalem van tweeduizend jaar geleden. Ruig met wilde beesten en planten. Wat zoekt een mens daar?

Jezus verblijft daar zelfs veertig dagen in primitieve omstandigheden. Die 'veertig' verwijst mogelijk naar het aantal dagen dat ook Mozes in afzondering in de woestijn doorbracht, toen hij een soort loutering door God ontving. Mozes was niet eenzaam in die veertig dagen. Hij ervoer in het alleen zijn de nabijheid van God als een geschenk, als een verrijking van zijn geest.

Veertig dagen. Daarin kan Jezus zich bezinnen op wat Hem te wachten staat. Hij wordt er niet gestoord door allerlei mensen die iets van Hem willen. Nog niet. En dat beseft Hij. Hij voelt ook dat Hij op God kan vertrouwen, zeker als Hij zelf de bekoringen door de duivel kan weerstaan. Hij zal kracht van God ontvangen om de mensen op te roepen hun leven te verbeteren. Hij zal inspiratie ontvangen om de mensen de weg te wijzen naar het koninkrijk van God. Wat een plek!

In deze rare tijd zijn we ook vaak alleen. We mogen nauwelijks contact met andere mensen hebben. Dat is vreselijk vervelend. Maar misschien is dat ook een kans om tot onszelf te komen, onze gedachten te laten gaan. 'Wat kan ik hier van leren? Is er iets positiefs in deze periode? En zo ja, wat dan?'

Mogen ook wij kracht en inspiratie ontvangen om dingen in ons leven te verbeteren, mogen wij nog meer waarderen wat anderen voor ons betekenen en doen. Dat wij in al die hulpkrachten de hand mogen zien van de goede God.

Willem den Boer

Column bij Marcus 1:12-15 Wat een plek

En meteen dreef de Geest Jezus de woestijn in ...

De woestijn, dat is geen plek voor een mens. Niets te drinken, niets te eten. En daarom geen medemens te bekennen. Eenzaamheid troef. Je bent volledig op jezelf aangewezen. Eerst gaat het wel. Je hebt wat meegebracht. En als je goed kijkt is er water te vinden en komt er eten op je pad, je hebt het gevoel dat er voor je gezorgd wordt. Het houdt niet over, maar toch. En het went.

Wel oppassen voor de wilde dieren. Vooral slangen, naar het schijnt. En die zijn dodelijk. Dat moet wel, want in de woestijn kan een slang een kans op een maaltijd niet voorbij laten gaan. Die kansen zijn immers dun gezaaid. Het is geen toeval dat de giftigste slangen woestijnbewoners zijn.

Maar de eenzaamheid went niet. Allerlei gedachten borrelen in je op, maar je hebt niemand om ze mee te delen. Ze gaan in je hoofd rondzingen. Stel nou, denk je, als ik dit zou doen, of dat? Jouw fantasie gaat met de gedachten spelen. Stel nou dat je de stenen om je heen tot brood zou omtoveren. Stel nou dat je ontelbaar veel likes zou krijgen, meer dan wie ook. Stel nou, dat de hele wereld van jou was.

Gevaarlijker nog dan de slangen is de mogelijkheid dat je de grip op de werkelijkheid verliest, al was het maar eventjes. De woestijn vergeeft je niets, geeft je geen tweede kans.

Jezus noemt de bron van de dwaalgedachten die Hem verleiden bij de naam: Satan, de verleider bij uitstek. Satan druipt nu af, maar komt terug. "Jezus, neem de weg naar het kruis nou niet!" laat hij Petrus zeggen.

In de woestijn leerde Jezus verleidingen te weerstaan. Laten wij in deze veertigdagentijd zijn voorbeeld volgen.

Hans Wierenga

God,

In onze woestijn vinden wij vaak geen wegen
dan die dagelijks worden gemaakt: smalle paden vol stenen.

We hebben ook vaak teveel meegesjouwd
uit een voorgoed voorbij verleden.

We krijgen ademnood en verliezen vaart.

Als we wat achterlaten, veren we op, lichtvoetiger.

We willen leren leven, niet in onze veilige, heilige huisjes,
maar in een dunne open tent met oog
voor mensen om ons heen.

God,

In onze leegte openen we onze handen naar U.

Vul ze met Uw liefde, uw waarheid, uw woorden van heil.

Sterk onze handen als zij zoeken naar de ander
met wie wij uw weg proberen te gaan.

Amen.

Niek Schuman

Uit: Medemens4/Kerk in actie

Veertigdagenkalender:

Een kalender waarvan je de plaatjes iedere dag kunt inkleuren dat we dichterbij het Paasfeest komen.

Bron: <https://www.samueladvies.nl/werkje/veertigdagentijd-kalender-zonder-data/>

Levend brood.

Zie de vogelen des hemels
en de dieren in het veld
zie de vissen in het water,
zelfs de sterren zijn geteld.

Zie de bloemen als een wonder,
mooie luchten, hemelhoog.
Zie het teken van belofte
in de trouwe regenboog.

Hij, die deze wereld maakte
en zijn zoon gaf aan de dood,
overwon de dood met leven,
werd voor ons het levend brood.

Coby Verheij-de Pater

Vrijdag 26 februari 2021

Lezing: 2 Petrus 1:1-11

NLB 545 Christus staat in majesteit.

1 Chris-tus staat in ma-jes - teit
door een stra-len-krans om - ge-ven
op de berg der heer-lijk - heid,
licht uit licht en eeu - wig le - ven.
Hal - le - lu - ja.

The image shows a musical score for a hymn. It consists of five staves of music in G major (one sharp) and 4/4 time. The lyrics are written below the notes. The first staff starts with a treble clef and a key signature of one sharp (F#). The lyrics are: '1 Chris-tus staat in ma-jes - teit'. The second staff continues: 'door een stra-len-krans om - ge-ven'. The third staff: 'op de berg der heer-lijk - heid,'. The fourth staff: 'licht uit licht en eeu - wig le - ven.'. The fifth staff ends with a double bar line and the lyrics: 'Hal - le - lu - ja.'.

2 Mozes en Elia zijn
zijn getuigen, want zij weten:
Hij voltooit de lange lijn
van de wet en de profeten.
Halleluja.

3 Daarom spreken zij met Hem
van zijn uitgang en zijn lijden
later te Jeruzalem
in de volheid van de tijden.
Halleluja.

Oecumenische vesper via Zoom;

<https://us02web.zoom.us/j/84727496413?pwd=NE5WNDIJVTdoZnNnQXJLSEJnMGwrZz09> Meeting ID: 847 2749 6413 Passcode: 609356.

Voorganger: Paul Buis

Lezing Marcus 9:2-10

Aanvang:19:30 uur

Zaterdag 27 februari 2021

Lezing: 2 Petrus 1:12-21

Bloemschikking bij Marcus 9, 2-10

***‘God,
stemmen klinken
om hemelse momenten
vast te houden
Uw stem
wijst naar Jezus
Uw geliefde Zoon***

***Zijn stem wijst
de weg
naar U en onze naaste
hemelse momenten
handen en voeten
gegeven’***

Drie leerlingen gaan met Jezus de berg op. Zij ontmoeten hier Mozes en Elia. Ze horen een stem uit de hemel die zegt: ‘Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar hem!’

Witte amaryllis wordt langs de stam naar beneden gebonden als stem van God. Onder aan de stam zien we drie hyacinten – de hyacint staat voor hemels verlangen. Op het paarse kleed een strook wit.

Op de tweede zondag van de veertigdagentijd horen we over de verheerlijking op de berg. Drie leerlingen zien Jezus, Mozes en Elia. Het is een hemels moment dat ze vast willen houden, verbeeld in de drie hyacinten die hemels verlangen uitbeelden. Gods stem klinkt, Jezus wordt de geliefde Zoon genoemd.

Bron: <https://www.symbolischschikken.nl/stem-hemel-en-aarde/>

Zondag 28 februari 2021
2de zondag in de lijdenstijd: 'Rimniscere'

Lezing: Psalm 99
Liturgische kleur: paars

Overweging bij Marcus 9: 2-10 Tussen hemel en aarde

Petrus, Jakobus en Johannes hebben een schitterende ervaring op de berg, Jezus in stralend wit en bij hem Mozes en Elia. Laten we drie tenten bouwen. Een idylle.

Daar valt wel wat bij te zeggen. Nog geen week eerder is er een heftige botsing geweest tussen Petrus en Jezus. Jezus heeft Petrus zelfs Satan genoemd. Jezus had de leerlingen had gevraagd hoe de mensen hem zagen. Als Johannes de Doper zeiden ze, of als Elia. En Petrus zegt: je bent de messias. Wie weet wat hij zich daar allemaal bij voorstelt. Maar Jezus helpt hem uit de droom. Het zal lijden zijn, dood en dan pas opstanding. Petrus kan dat niet accepteren, hij gaat tegen Jezus in en Jezus valt fel tegen hem uit. Met die beladen herinnering klimmen ze de berg op.

Boven op de berg gaat het er wéér om wie Jezus is en wat het betekent om hem te volgen, maar nu straalt het perspectief. De leerlingen zien Jezus in het licht van Mozes en Elia. Mozes, die op de Sinai de Tora ontving. Elia die, toen Israël de Tora vergeten leek, afrekende met de vreemde goden die Israël was gaan vereren. Jezus staat in hun lijn. Al zál het lijden en dood vergen voordat het koninkrijk van God kan doorbreken.

Maar ook: het koninkrijk van God ontstaat midden onder ons. Het is nabij! zegt Jezus steeds, een wereld die nieuw wordt. Waar de kleine van waarde wordt, de verlamde zijn kracht hervindt, de arme haar recht krijgt en de vluchteling zijn plaats vindt.

Waar vrede is, tot elke prijs.

Paul Buis

Column bij Marcus 9:2-10 Tussen hemel en aarde

Net zoals Martin Luther King hadden Petrus, Jakobus en Johannes het uit kunnen roepen “I have been to the mountaintop!”. Letterlijk en figuurlijk, want de transfiguratie vindt plaats op een hoge berg en is daadwerkelijk een indrukwekkend en visionair gebeurtenis. Jezus wordt getransformeerd, Hij blijkt hemels te zijn. Het aardse slijk heeft geen vat op Hem.

‘Alleen hen’, staat er. Alleen Petrus, Jakobus en Johannes, niemand anders. Waarom? Niet omdat ze zulke helden waren, blijkt uit het verhaal. In tegendeel, zij waren zeer bevreesd. Zo bevreesd dat Petrus namens hun drieën onzin uitkraamde. Het was een gênant moment. Waarlijk, angst is een slechte raadgever.

Gelukkig worden mensen zelden bepaald door hun gênantste momenten, tenminste als die te midden van vrienden zijn begaan. De vrienden gaan zo snel mogelijk over op een ander onderwerp en dan is het voor hen klaar. Alleen de ‘dader’ blijft er mee zitten, soms jarenlang.

In dit geval is het God zelf die op een ander onderwerp overgaat. Zijn favoriet onderwerp – Zijn Zoon. “Dit is mijn geliefde Zoon, luister naar Hem!”. Als dat waar is, kan het niet fout gaan. Als God voor Jezus is, wie kan er nog tegen Hem zijn?

Toch kunnen zij niet eeuwig op de bergtop blijven. Terwijl zij de naar de overige discipelen afdalen legt Jezus uit dat Hij gedood zal worden. Maar ook dat de dood niet het laatste woord zal hebben. Hij zal uit de dood herrijzen.

Petrus, Jakobus en Johannes snappen er niets van. Wat is ‘herrijzenis’? Maar ze hoeven er ook niets van te snappen. Ze weten nu dat het goedkomt. Daarom kunnen de discipelen ook de slotwoorden van de ‘mountaintop’-toespraak voor hun rekening nemen: “I'm not worried about anything. I'm not fearing any man! Mine eyes have seen the glory of the coming of the Lord!”.

Hans Wierenga

Dinsdag 2 maart 2021

Lezing: 2 Petrus 2:10b-22

God van de schepping,
God onze bondgenoot,
God achter ons
en God voor ons uit,
God van het begin
en God tot het einde,
God voor het leven
en God tegen de dood,

Wij roepen naar U: HEER ONTFERM U.

God van het kruis,
God vernederd en vertrapt,
God van vernederden en vertraptten,
God van alle minste mensen,
God die zelf de minste was,

Wij roepen naar U: HEER ONTFERM U.

God van de opstanding,
God onze enige hoop,
God ons weerwoord
tegen alle dooddoeners,
God tegen de dood
en God voor het leven,

Wij roepen naar U: HEER ONTFERM U.

*W.R. van der Zee
Uit: Gebed met open ogen*

Om zelf te maken; een gebedsdobbelsteen.

Download van de afbeelding van onderstaande site en print de afbeelding, knip uit en maak er een dobbelsteen van. Gooi elke dag een ander gebed.

Bron: <https://br.pinterest.com/pin/540361655287026938/>

Donderdag 4 maart 2021

Lezing: 2 Petrus 3:10-18

Wat fijn dat in de lijdenstijd
ook voorjaarsbloemen bloeien
en fruitboomknoppen komen uit.

Na elke goede vrijdag wordt het Pasen,
daar zien we in het lijden naar uit.
Groeit daarom al dat vrolijks in de straten,
is het een tegenwicht, een teken voor de bruid?

Wat heeft Hij alles goed bedacht,
uit liefde en genade,
dank Heer, mijn levensader!

Cobij Poelman-Duisterwinkel

Vrijdag 5 maart 2021

Lezing: Psalm 19

NLB 187 Runderen, schapen en geiten te koop.

1 Run-de-ren, scha-pen en dui-ven te koop!
Hon-der-den feest-vier-ders lo-pen te hoop.
Ko-pers en ver-ko-pers, aan-bod en vraag:
er is veel te doen in de tempel van-daag.

2 Loven en bieden, het hoort er toch bij.
Wissel je geld en de winst is voor mij.
Prijzen en koersen, geschreeuw en gekijf:
er gaat heel wat om in het tempelbedrijf.

3 Jezus verschijnt en Hij ziet alles aan:
afzet en omzet, geldzuchtig bestaan.
Woedend drijft Hij met een gesel van touw
die afgoderij uit het tempelgebouw.

4 Dit is het huis van mijn Vader, zegt Hij.
Heilig het daarom en houd het dus vrij
van de verslaving aan goud en genot.
Geen diensthuis is dit, maar de tempel van God!

Oecumenische vesper via Zoom;

<https://us02web.zoom.us/j/84727496413?pwd=NE5WNDIjVTdoZnNnQXJLSEJnMGwrZz09> Meeting ID: 847 2749 6413 Passcode: 609356.

Voorganger: Nelleke de Jong

Lezing Joh. 2:13-22

Aanvang:19:30 uur

Zaterdag 6 maart 2021

Lezing: Jozua 1:1-9

Bloemschikking Johannes 2:13-22(25)

***‘God
zoveel stemmen
die opkomen voor eigen
geld en gewin
Uw huis
dat Uw huis niet meer is
Uw stem overschreeuwd***

***Jezus stem
herstelt
wat niet meer werd
gehoord
Uw woord
van liefde en recht’***

In de evangeliëlezing gaat het over de tempelreiniging door Jezus. De stemmen van de handelaars worden door Jezus het zwijgen opgelegd. Alleen zo kan de stem van God weer gehoord worden in de tempel.

De boosheid van Jezus wordt gesymboliseerd door een kale stam met daarlangs een dik touw. Met zijn stem, krachtig als het dikke touw, jaagt hij alle andere stemmen weg. Munten liggen rondom de stam.

Paars kleed met eventueel zand of jute rond de stam.

Op de derde zondag van de veertigdagentijd horen we hoe Jezus stem de handelaars de tempel uitdaagt.

Sterk als het dikke touw rond de stam is Zijn handelen.

Bron: <https://www.symbolischschikken.nl/stem-hemel-en-aarde/>

Zondag 7 maart 2021
3de zondag in de lijdenstijd 'Oculi mei'

Lezing: Jozua 1:10-18
Liturgische kleur: paars

Overweging bij Johannes 2: 13-22 Heilig huis

De titel boven dit stukje in de Bijbel is 'Jezus in de tempel'. Dat is eigenlijk nogal een minimalistische omschrijving van het gebeuren. Jezus loopt het tempelplein op en treft verkopers en handelaars aan die offerdieren verkopen en geld wisselen. Met dat hij dat ziet, maakt hij een zweep van touw, jaagt alles en iedereen het plein af, gooit tafels om en smijt geld op de grond... Weg ermee!

De tempel is de plaats die symbool staat voor het heilige, voor God. De plek waar God contact maakt met mensen. Op die plek zijn mensen nu vooral druk met elkaar. Druk met het goed regelen van alle zaken. Met zorgen dat de offerdienst goed kan verlopen, dat mensen een dier hebben om te offeren. Er wordt gekocht en verkocht, geld gewisseld en winst gemaakt. Het is een heel systeem geworden, waar iedereen een vaste plek in heeft en weet hoe het werkt.

Dan komt Jezus, en met hem komt chaos in de tempel. Vol heilige woede, vol hartstocht, gooit hij het hele zorgvuldig opgebouwde menselijke systeem omver, niets ervan blijft overeind. Daarmee maakt hij ruimte. Ruimte waarin God en mensen weer met elkaar in contact kunnen komen. Voor dat doel had hij uiteindelijk zijn leven over.

Zo is hij ook in ons leven aanwezig, gedreven door dezelfde hartstocht, waarmee hij chaos creëert en onze zelfbedachte systemen omver werpt. Door die chaos heen ontstaat in ons ruimte, heilige grond, de plek waar God ons ontmoet.

Nelleke de Jong

Column bij Johannes 2:13-22 Heilig Huis

Gisteren heeft Jezus de tempel uitgebreid verkend, vertelt het evangelie van Markus. Hij weet wat hij zal aantreffen, wie daarvoor verantwoordelijk is en waar Hij moet zijn.

De verantwoordelijken zijn allen die vanuit de tempel de gewone man een poot uitdraaien. Dat zijn in directe zin de handelaren, en is in indirecte zin de tempel-elite, de mensen die de regels maakten waarvan de handelaren profiteren. De tempel-elite trekt aan alle touwtjes en wordt daarvan rijk.

De tempel is de heiligste plek in heel de wereld. Door de tempel als locatie voor zijn actie te kiezen, geeft Jezus zijn actie maximaal gewicht. De tempel-elite kan niet om hem heen.

Ook het moment is zorgvuldig gekozen. De vooravond van Pasen is het moment bij uitstek om maximale impact te hebben. Het heiligste moment. Het allerdrukste moment van de tempelverkoop in het hele jaar. Met de meeste getuigen.

Jezus neemt rustig de tijd om een gesel van touw te vlechten. Daarmee jaagt Hij vervolgens alle schapen en runderen de tempel uit. Hun eigenaren rennen er achteraan, zo snel als ze kunnen. De geldwisselaars rapen hun nering op en sluiten hun zaken. De duivenkopers worden vriendelijk doch dringend verzocht om buiten de tempel hun handel te bedrijven. Zo herstelt Jezus de tempel.

Maar herstel is niet genoeg. Jezus daagt de Joden uit om dat in te zien. De tempel is te beperkt voor God. De bedoeling is niet slechts dat men anders met de tempel moet omgaan, maar dat een nieuwe tempel nodig is. Niet een tempel waar men van heinde en verre naartoe moet, maar een tempel die overal beschikbaar is. Niet een tempel gemaakt door mensenhanden, maar een onverwoestbare. Niet een tempel waar offers gebracht moeten worden, maar een tempel die het offer is: Jezus zelf.

Hans Wierenga

Heer,
maak ons tot mensen
naar het beeld van uw zoon:
met ogen die niet alleen kijken,
maar ook kunnen aanzien,
met oren die niet alleen horen,
maar ook kunnen luisteren,
met een mond die niet alleen praat,
maar ook kan aanspreken,
met een verstand dat niet alleen begrijpt,
maar ook kan verstaan,
met een hart dat niet alleen klopt,
maar ook bewogen kan zijn,
met handen die niet alleen grijpen,
maar zich ook kunnen openen,
met voeten die niet alleen draven,
maar ook tegemoet kunnen komen,
want zo zijn wij gezegend,
en elkaar tot een zegen.

Wim van der Zee

Uit: Medemens/Kerk in actie

Kleurplaat Tempelreiniging;

Jezus verjaagt de handelaren uit het Huis van zijn Vader

Bron: <https://kleuren.nu/kleurplaat/jezus-in-de-tempel/>

Wat zeg je dan?

Het is niet makkelijk om te zeggen;
Ik geloof in God. Wat zeg je dan?
Je zegt zo veel. Een mens te veel.
Een God die mij draagt en die van mij vraagt
te doen wat mogelijk is en nog iets meer.
Een God die naar mij reikt en die toekomst biedt;
wees mens van hoop, ga in mijn spoor.
Een God die mens wordt, warm en uitdagend,
die niet loslaat, die zichzelf niet wil ontzien.
Een God die trouw is en barmhartig
die onmacht kent en die je omarmt.
Ja, daar wil ik in geloven.
Een God die uitdaagt, stuwt, bemoedigt,
en zegt; probeer het maar,
in Gods naam..... samen.

Uit Geloof, Hoop, Liefde. PKN Nederland.

Vrijdag 12 maart 2021

Lezing: Jozua 4:1-14

NLB 836 O Heer die onze Vader zijt.

1 O Heer die on - ze Va - der zijt,
ver - geef ons on - ze schuld.
Wijs ons de weg der za - lig - heid,
en laat ons hart, door U ge - leid,
met lief - de zijn ver - vuld,
met lief - de zijn ver - vuld.

2 Geef dat uw roepstem wordt gehoord,
als eenmaal bij de zee.
Geef dat ook wij uw nodend woord
vertrouwen, volgen ongestoord,
op weg gaan met U mee,
op weg gaan met U mee.

3 O vrede van Tiberias,
o heuvels in het rond,
waar Jezus in het zachte gras
de mensen liefhad en genas,
en in hun midden stond,
en in hun midden stond.

Oecumenische vesper via Zoom;

<https://us02web.zoom.us/j/84727496413?pwd=NE5WNDlJVTdoZnNnQXJLSEJnMGwrZz09> Meeting ID: 847 2749 6413 Passcode: 609356.

Voorganger: Dineke Buijs-Tigelaar

Lezing Joh. 6:1-15

Aanvang:19:30

Zaterdag 13 maart 2021

Lezing: Jozua 4:15-5:1

Bloemschikking bij Johannes 6:4-15

***‘God
in het groene gras
zitten de mensen
vertrouwend
op de stem
van Hem die deelt
die stem is het
die ons aanzet
tot delen’***

De kleur van komende zondag is roze. Gods licht breekt al door. We horen over brood en vis die gedeeld worden. Waar gedeeld wordt is er overvloed. Jezus stem doet delen.

Rondom de stam zien we bolletjes mos en gras.
Langs de stam graan, als teken van het brood dat gedeeld wordt. Onder de stam een brood in twee grote stukken.
Paars kleed met zand of jute en een roze strook.

Op de vierde zondag van de veertigdagentijd horen we hoe Jezus brood en vis deelt.
Zijn delen maakt veel van weinig.

Bron: <https://www.symbolischschikken.nl/stem-hemel-en-aarde/>

Zondag 14 maart 2021

Lezing: Jozua 5:2-12

4de zondag in de lijdenstijd 'Lactare' Verheugt u ! Klein-Pasen

Liturgische kleur: roze

Overweging bij Johannes 6: 1-15 In het gras

Jezus gaat met zijn leerlingen de berg op aan de overkant van het Meer van Galilea. Op die eenzame plaats kunnen ze rusten en zijn ze veilig. Maar ze zijn niet lang onder elkaar.

Het wordt druk. Jezus en de leerlingen zien een grote menigte die naar hen toe komt. Het zijn mensen die de ziekengenezingen hebben gezien die Jezus als wondertekener had gedaan.

Hoewel het tijd is om te rusten, wil Jezus de menigte niet naar huis sturen. Nu het Pesachfeest spoedig aanbreekt, willen de mensen bij Hem zijn. Aan zijn leerling Filippus vraagt Jezus: "Waar kunnen we brood kopen om deze mensen te eten te geven?". Daarop geeft Filippus vertwijfeld aan dat het voeden van zo'n menigte niet te betalen is. Wat wil Jezus nu?

Andreas, een van de andere leerlingen, wijst op een jongen die vijf broden en twee vissen bij zich draagt. Dat is toch niet genoeg voor zoveel mensen? Wat moeten ze met die menigte? Dan geeft Jezus de mensen opdracht te gaan zitten. En dat doen ze; ze vlijen zich neer in het gras dat daar rijkelijk aanwezig is. Het wordt rustig.

Jezus neemt de broden, dankt God, breekt het brood en verdeelt het onder de aanwezigen. Het kan niet op. Ook van de vis is er meer dan genoeg. Voor iedereen is er volop te eten. Na de maaltijd verzamelen de leerlingen in opdracht van Jezus wat over is van het brood. Ze blijken wel twaalf manden te kunnen vullen. Het is een wonder dat doen denken aan het manna in de woestijntijd. Nu weten de aanwezigen het zeker: Jezus is de profeet op wie zo lang is gewacht. De menigte begint geestdriftig te worden; ze willen Hem meetronen. Jezus trekt zich terug op de berg, alleen, om zich te wijden aan gebed.

Dineke Buijs-Tigelaar

Column bij Johannes 6: 1-15 In het gras

Om de een of andere reden heeft de kunst van het picknicken in ons kikkerlandje nooit een hoge vlucht genomen. Jongelui doen het weleens in stadsparken, heb ik mij laten vertellen. Maar wie geld heeft pakt liever een terrasje, en wie geen geld heeft zit misschien op een bankje zijn meegebrachte boterhammen te verorberen, maar dat is onvoldoende feestelijk om het een picknick te mogen noemen. Andere culturen doen het beter. Neem nou de Koerden: vanaf het begin van de lente tot laat in de herfst is het sport om elke gelegenheid te pakken om in de Koerdische bergen met familie en vrienden te gaan picknicken.

Op zich is dit gemis wel te overzien. Maar het hindert ons om het verhaal van de wonderbare spijziging te begrijpen. Dat kun je wel zien als je naar verklaringen en preken over deze tekst googelt: je treft veel over het op de proef stellen van de discipelen, over de overvloed en over de wens om Jezus tot koning uit te roepen, maar niets over de feestelijkheid van het gebeuren.

De mensen aten zoveel ze wilden. Maar de feestelijkheid heeft met veel meer te maken dan alleen de overvloed. Weet je hoe lekker het is in een dor land om languit op het gras te liggen, des te meer als je er ver hebt moeten lopen om er te komen? Weet je hoe gezellig het is om in groepen van vijftig brood en vis te delen en samen op te eten?

De feestelijkheid is des te belangrijker omdat Jezus de gehele gebeurtenis met voorbedachten rade in gang heeft gezet. Hij koos de locatie, bepaalde het menu en deed de mensen in groepen neerzitten. Hij stuurde op de feestelijkheid aan,

Op indebuurt.nl/gouda krijg je een lijst van de zes beste picknickplaatsen in Gouda. Doe aan Bijbelstudie, maak er gebruik van.

Hans Wierenga

Dinsdag 16 maart 2021

Lezing: Jozua 6:15-27

Gebed om een wonder

vijf broden
twee handen
heer breek ons
wij geloven

twee vissen
vijf vingers
heer breek ons
wij hopen

twee lichamen
zeven maal zeven
maal liefde
heer breek ons
wij geloven

vermenigvuldig ons
wij hopen

zegen ons
wij hebben lief.

Hans Bouma

Uit: Tot overmaat van geluk

Vijf broden en twee vissen voor vijfduizend mensen

Op een dag wilde Jezus alleen zijn om tot rust te komen. Hij ging daarom naar de overkant van het Meer van Galilea, bij Tiberias. Het was vlak voor het Joodse Paasfeest. Hij ging met zijn leerlingen de berg op, om te bidden. Toen Jezus klaar was met bidden en zijn ogen open deed, zag Hij dat er veel mensen naar Hem toegekomen waren. Ze waren heel ver van huis.

Jezus vroeg aan Filippus: “Hoe moeten wij brood kopen om al deze mensen te laten eten?” Hij vroeg dit omdat Hij wilde kijken hoe zijn leerlingen zouden reageren. Jezus wist zelf al wel wat Hij ging doen. Filippus antwoordde: “Wanneer we iedereen ook maar een heel klein stukje brood willen geven, dan hebben we veel te weinig geld. Zelf aan het loon van een jaar hebben we niet genoeg.”

Een van de leerlingen, Andreas, de broer van Simon Petrus, zei: “Er is hier wel een jongen met vijf broden en twee vissen. Maar ja, dat is zeker te weinig voor al die mensen.” Jezus zei: “Laat de mensen gaan zitten.” Er was daar veel gras. Iedereen ging zitten in het gras. Het waren wel vijfduizend mensen. Toen nam Jezus de broden en dankte God voor het eten. Hij liet de broden uitdelen onder de mensen die in het gras zaten. Dat deed Hij ook met de vissen. Iedereen kreeg zoveel als ze maar wilden. Toen iedereen genoeg gegeten had, zei Jezus tegen zijn leerlingen: “Haal nu alles wat overgebleven is maar op, want we willen geen eten verspillen.” De leerlingen haalden alles op. Zij vulden nog twaalf manden met de overgebleven stukken brood. Toen de mensen zagen wat Jezus gedaan had, vonden ze het een wonder. Ze zeiden: “Dit is zéker de profeet die in de wereld zou komen.” Jezus begreep dat zij Hem graag tot koning wilden uitroepen. Daarom liep Hij weg en ging alleen de bergen in.

Bron: <https://www.kinderwoorddienst.nl/jaar-b/zeventiende-zondag-door-het-jaar-b/bijbel/navertelling-johannes-6-1-15.html>

Ik ben en zal er zijn.

Voor jou heb ik geleden,
voor jou stierf ik de dood,
als teken van mijn lichaam
breek ik voor jou het brood.

Voor jou mijn bloed geofferd,
drink dit met rode wijn,
Ik geef jou al mijn liefde.
Ik ben en zal er zijn !

Cobie Verheij- de Peuter

Vrijdag 19 maart 2021

Lezing: Jozua 8:1-13a

NLB 625 Groen ontluikt de aarde

1 Groen ont-luikt de aar-de uit het sla-pend graan,
nu de zon de za - den roept om op te staan.
Lief - de staat op, wordt wak-ker uit de dood.
Lief-de draagt, als ko - ren, hal-men, vol en groot.

2 Onder steen bedolven
lijkt de liefde Gods.
Rest haar niets dan rusten
in de harde rots?
Diep in het graf
is Hij de weg gegaan
van het zaad dat stervend
nieuw ontkiemt tot graan.

Oecumenische vesper via Zoom;

<https://us02web.zoom.us/j/84727496413?pwd=NE5WNDIJVTdoZnNnQXJLSEJnMGwrZz09>

Meeting ID: 847 2749 6413 Passcode: 609356.

Voorganger: Netty van der Linde

Lezing Joh. 12:20-30

Aanvang:19:30 uur

Bloemschikking bij Johannes 12:20-33

***‘God,
van hemel en aarde
in Jezus zien wij
wat leven in verbinding
met U betekent
Uw stem
is de stem van hoop
van trouw
over grenzen heen
in het verborgene
voltrekt zich het wonder
van nieuw leven
onverwacht anders’***

Jezus spreekt over het wonder van de graankorrel die in de aarde valt en sterft en dan toch veelvuldig vrucht draagt. Het geheim over hoe leven verliezen leven winnen wordt.

Onder aan de stam een bloeiende bloembol. Langs de stam een narcis die staat voor de stem van God die roept: 'ik heb mijn grootheid getoond en ik zal mijn grootheid weer tonen'. Klimop slingert zich langs de stam als geheim van eeuwig leven. Paars kleed.

Op deze vijfde zondag van de veertigdagentijd horen we over het geheim van leven verliezen en daardoor juist vinden. De klimop herinnert aan het doorgaande leven. De bloembol geeft weer hoe vanuit het donker van de aarde iets moois gaat bloeien. De narcis vertelt over de stem van God die vertelt over zijn trouw.

Bron: <https://www.symbolischschikken.nl/stem-hemel-en-aarde/>

Zondag 21 maart 2021
5de zondag in de lijdenstijd 'Judica'

Lezing: Jozua 8:30-35
Liturgische kleur: paars

Overweging bij Johannes 12: 20-30 Onder de grond

Een zaadje, zo klein. Neem nu het zaadje van een klaproos. Je blaast het zo weg, het weegt niets, maar het is toch verbazingwekkend dat er 's zomers van die prachtige bloemen uit komen die tuinen kleuren en dwars door puinhopen heen hun kopjes opsteken?

Daar, in die donkere aarde is iets gebeurd, een metamorfose, een wonder, dat wij daar in die diepe grond niet konden volgen.

En nu zegt Jezus tegen een aantal Grieken die naar het feest gekomen zijn om te bidden en Jezus graag willen ontmoeten: "Waarachtig, Ik verzeker u: als de graankorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft het één graankorrel, maar wanneer hij sterft, draagt hij veel vrucht".

Sterven en vrucht dragen. Dat lijkt toch een heel vreemde combinatie, want wie sterft gaat juist dood, er is geen adem meer; het leven is er uit, zeggen we dan.

Maar uit Jezus' mond komen andere woorden: zo van ...dit moet gebeuren, ook met Jezus, die daarna toegeeft daar ook bang voor te zijn...doodsbang en zegt: "Laat dit toch voorbijgaan", om zich gelijk daarna weer over te geven: "Maar daarvoor ben ik juist gekomen. Laat nu zien hoe groot uw naam is, Vader".

Wij kunnen dat niet begrijpen, noch het wonder van het zaad in de grond, noch dat dit een opdracht was voor Jezus. Je kunt je ook afvragen: Is Hij daar dan voor gekomen? Niet om te leven, maar om te sterven? **Moest** Hij dit doen?

Een dubbel gevoel: Ik ben bang, maar de andere kant zeggen: Ik moet doorgaan en Jezus spaarde zichzelf niet, hij verloochende niet waarvoor hij gekomen was.

Wij zullen het nooit precies weten, maar belangrijker is wellicht te zeggen zoals die andere vader: "Ik geloof, maar kom mijn ongelooft te hulp!"

Netty van der Linde

Column bij Johannes 12: 20-30 Onder de grond

Ik zeg u: Als de tarwekorrel niet in de aarde valt en sterft, blijft hij alleen, maar als hij sterft, draagt hij veel vrucht. Jezus zegt dit over zichzelf, maar in dezelfde adem geeft Hij aan dat wij Zijn voorbeeld dienen te volgen.

Het wordt zo eenvoudig voorgesteld: je valt in de donkere aarde, daardoor laat je het leven, met als gevolg dat je veel vrucht draagt.

Dat klinkt mooi, maar het blijft een griezelig idee dat je onder de grond komt en sterft. Het gaat daarbij vooral om de volgorde: het komt neer op levend begraven worden, wat voor velen een enorme angst is. Stel dat de arts jou doodverklaart terwijl je slechts bewusteloos bent? En dat je vervolgens in je doodskist in je graf wakker wordt? Dan rest je een langzame, pijnlijke en eenzame dood. Tenzij, natuurlijk, je in een veiligheidsdoodskist ligt. Ja, een veiligheidsdoodskist, daarvan werden velen in de achttiende eeuw gemaakt, juist vanwege deze angst. De eenvoudigste modellen hadden een snoer waaraan je kon trekken om daarmee een klok op het graf te doen luiden, maar er waren ook modellen met ladders en luiken.

Jezus heeft het niet zo op de angst als raadgever. Want haar raadgevingen gaan uit van een maakbaarheid die er niet is. Wie zijn leven liefheeft zal het verliezen. Wanneer je moeilijkheden uit de weg gaat raakt de zin van je leven uit het zicht. Dan wordt je leven zonder luister, dan ben je dood terwijl je nog leeft. Wij kunnen vanuit de angst niet leven. Angst om los te laten is angst om te ontvangen.

Jezus vraagt ons Hem te volgen. En dan zijn wij bij Hem, waar Hij is zijn wij ook. Hij is altijd bij ons, tot het einde. Hij draagt ons, inclusief onze angsten.

Hans Wierenga

Goede God,

Vandaag zijn we blij en vieren we feest
om wie Jezus is en wat Hij ons leerde door zijn leven.

Wij eren hem.

Net zoals de kinderen en volwassenen hem toen
eerden en voor hem juichten.

Hij is onze koning!

Zo heel anders dan alle andere heersers hier op aarde.
Dienstbaar en nederig.
Haast onbegrijpelijk.
Wat een liefde.

Hosanna!

Amen

Woensdag 24 maart 2021

Lezing: Jozua 10:1-15

Het maken van een Palmpasenstok hoort echt bij komende zondag; Palmzondag.

Het symboliseert het lijdensverhaal van Jezus in de Goede Week die komen gaat.

Hoe maak je zo'n mooie Palmpasenstok? Je hebt twee stukken hout nodig die je als een kruis aan elkaar vastbindt of vast spijkert.

Het kruis doet denken aan Jezus, die in Jeruzalem het kruis moest dragen.

Bovenop je Palmpasenstok kun je op een spijker een broodhaantje zetten, dat je zelf kunt bakken of bij de bakker kunt kopen. Het broodhaantje doet denken aan de haan die drie keer kraaide toen Petrus had gezegd dat hij Jezus niet kende, omdat hij bang was voor de vijanden van Jezus. Maar het is ook de haan die kraait dat er een nieuwe dag komt, de dag van het Paasfeest!

Je kunt je Palmpasenstok net zo mooi versieren als je zelf wilt. Je kunt hem met crêpepapier omwikkelen. Je kunt er mandarijntjes, pindaslingers, snoepjes of een krentenbol aan hangen. Je kunt je Palmpasenstok ook met bloemen versieren of met groene takjes.

Toen Jezus op een ezeltje Jeruzalem binnen reed stonden de mensen ook met groene takken naar hem te zwaaien. De kleuren en de bloemen zijn om te vieren dat Jezus na zijn door aan het kruis weer uit de dood opstond. Het leven is sterker dan de dood!

Normaal gesproken kun je je Palmpasenstok weggeven aan bijvoorbeeld iemand die ziek is of alleen, of aan opa of oma, maar in deze tijd is dat waarschijnlijk niet mogelijk. Een goed plan om het volgend jaar weer te doen!

Veel knutselplezier!

Bron: <http://parochiepeerkedonders.nl/bezinning/palmzondag-5-april>

God, laat mij vruchten mogen dragen,
aangenaam en goed,
zodat Uw hart verblijd wordt,
oh, maak ze smakelijk en zoet!

Ik wil graag zout en licht zijn,
in een wereld dof en grauw,
dat ik zo mag schijnen,
hartelijk en niet flauw!

Mijn kind, ik wil je vragen,
wees een korrel in mijn Hand,
die is voorbestemd om te sterven
en Ik strooi je uit op vruchtbaar land.

Want eerst als de graankorrel sterft,
zal het ontkiemen in de grond,
het brengt voort vele vruchten,
krachtig, stevig en gezond!

Al het andere zal ik je geven,
zout en licht zul je voor Mij zijn,
als een stad boven op de bergtop,
verlichtend de omgeving met zijn schijn.

Els Hengstman-van Olst.

NLB 552 Dit is een dag van zingen.

1 Dit is een dag van zin-gen!
 Voor-goed zijn wij be-vrijd.
 Gods kracht zal ons om-rin-gen,
 zijn lief-de duurt al-tijd.
 Ont-slo-ten is de poort
 schar-nie-rend op de vre-de,
 wij zul-len bin-nen-tre-den
 en le-ven on-ge-stoord.

2 Zijn intocht werd tot teken,
 tot hoeksteen van het recht;
 van vrede kwam Hij spreken,
 van leven warm en echt.
 Gezegend is zijn Naam.
 Hij heeft aan ons zijn leven
 en liefde doorgegeven
 tot grond van ons bestaan.

Oecumenische vesper via Zoom;

<https://us02web.zoom.us/j/84727496413?pwd=NE5WNDIJVTdoZnNnQXJLSEJnMGwrZz09> Meeting ID: 847 2749 6413 Passcode: 609356.

Voorganger: Agnes Prins-van Dijk

Lezing Marcus 11:1-11

Aanvang:19:30 uur

Zaterdag 27 maart 2021

Lezing: Jozua 11:1-15

Bloemschikking bij Marcus 11:1-11

***‘God,
juichende stemmen
vol verwachting
en hoop
op bevrijding
een machtige koning***

***Jezus,
de mensenzoon
Hij zwijgt
in Zijn zwijgen zien we
nederigheid, liefde tot het
eind
Uw zachte stem God
sterker dan alles’***

Aanstaande zondag is een zondag met twee gezichten. Er is de jubel van de intocht en met het binnengaan van Jeruzalem is er de aankondiging van het lijden.

Palmtakken worden langs de stam gebonden. Een rood kleed vormt de weg waarop Jezus Jeruzalem binnenrijdt. Langs de andere arm een passiebloem die het lijden aankondigt.

Paars kleed met rode strook.

Kun je niet aan een passiebloem komen dan kun je als alternatief de rank van de passiebloem gebruiken of een anjer.

Op de zesde zondag van de veertigdagentijd horen we over Jezus intocht in Jeruzalem. Jassen en groene takken worden voor hem op de weg gelegd. Mensen juichen. Dwars door alle juichen heen is de stem van het lijden al te horen. We zien de passiebloem.

Bron: <https://www.symbolischschikken.nl/stem-hemel-en-aarde/>

Zondag 28 maart 2021

Lezing: Marcus 11:1-11

6de zondag in de lijdenstijd 'Palmarum' Liturgische kleur: rood /paars

Overweging bij Marcus 11: 1-11 Op weg

Jesus is op weg naar Jeruzalem. Hij rijdt de stad in gezeten op een ezel, heel bescheiden. Om hem heen bruist het van mensen die hem juichend binnenhalen zwaaiend met palmtakken, roepend en zingend. Ze banen zelfs een weg voor hem door hun mantels voor hem uit te spreiden. De mensen halen een koning binnen die zal zorgen dat alles beter wordt. Dit is het beeld dat wij hebben van Palmпасen.

Marcus beschrijft het gebeuren in een paar enkele zinnen; kort en vrij zakelijk zoals we dat van hem gewend zijn.

Na de intocht trekt Jesus zich somber buiten de stad terug.

Zijn leerlingen zijn nog vol van het enthousiasme van de mensen in Jeruzalem die hun Meester hebben binnen gehaald in hun stad. Te midden daarvan is Jesus stil en verdrietig wetend dat de dromen en verwachtingen van degenen die hem volgen niet zullen worden vervuld. De weg die Jesus is ingeslagen, is duidelijk een andere dan die van zijn volgelingen. Ondanks dat Jesus met hen over zijn weg spreekt, zien zijn leerlingen een andere in het verschiet. De leerlingen zijn vervuld van hun eigen dromen en idealen en projecteren die vervolgens op Jesus en op God.

Maar Jesus weet dat hij de weg van God gaat; gehoorzaamheid en overgave aan zijn Vader. Tot en met de uiterste consequentie.

Zo gaan uitbundige vreugde en verstilde berusting op deze feestelijke dag hand in hand.

Op weg.....

Wetende wat er komen gaat.....

Jesus is er stil van

Agnes Prins – van Dijk

Column bij Marcus 11: 1-11 Twee intochten

Pilatus was een vakkundig bestuurder. Hij kon voorkomen dat een meute zou ontploffen in een orgie van geweld en rebellie. Daarom had de keizer hem gouverneur van Palestina gemaakt. Want Palestina was het land van de Joden, een licht ontvlambaar volk, fanatiek toegewijd aan een onzichtbare en dus onvoorspelbare god.

Elk jaar met Pasen kwamen vrome Joden uit heel de wereld in Jeruzalem bij elkaar om het heiligste moment van hun kalender te vieren. Pilatus moest daarom tijdens de Pasen in Jeruzalem verblijven. Je kon er beter bovenop zitten, dacht hij. Vanuit zijn paleis aan de zee bij Caesarea kon hij onmogelijk zijn soldaten met voldoende finesse aansturen. Eén onverstandige zet en de vlam zou in de pan slaan. En het was altijd weer een verrassing waaraan de Joden aanstoot zouden nemen.

Het is daarom best wel mogelijk dat Pilatus en Jezus Jeruzalem gelijktijdig introkken. Stel het je eens voor: twee gelijktijdige intochten. Die van Jezus vanuit de Olijfberg, via de Gouden Poort aan de oostkant van de stad. Die van Pilatus uit het westen, de kant van Caesarea. Jezus op het kleinste en zwakste rijdier dat je kunt voorstellen, en een entourage van eenvoudige mensen om zijn roem te verkondigen aan een publiek van Pasenvierders. Die van Pilatus hoog te paard, met militaire overmacht, om zijn gezag aan iedereen te vertonen. Die van Jezus door de profeten voorspeld, die van Pilatus voorspelbaar. Twee intochten, twee werelden die elkaar niet verstonden.

Stel: een Romeins spion bericht zijn baas over de intocht van Jezus. “Het was een geweldige intocht, iedereen heeft het erover, de Joodse elite schudt op haar grondvesten”. Zou hij niet van zijn baas te horen hebben gekregen: “Ja, dat weet Pilatus allang, zijn intocht heeft hij zo bedoeld. Kom maar langs als je echt iets te melden hebt.”?

Hans Wierenga

Grote God,

Blaas weg, blaas uit,
liefde als zaad
zo wijd als de wereld is.

Laat de wind van de Geest
waaien, zaaien uw woord
als een nieuw begin
van vruchtbaarheid.

Grote God,
blaas mij weg,
zaai mij uit,
maak mij licht in de wind.

André F. Troost
Uit: Goede Aarde

JOP (JOP.nl)

Deze maand is de lente begonnen..... nieuw leven!

Zaadjes zaaien

Dit heb je nodig

- een dekseltje of een potje
- potgrond
- water
- zaadjes

Zo ga je te werk!

1
Neem een dekseltje of een potje.

2
Doe er een laagje potgrond in.

3
Leg je zaadjes erin.

4
Strooi wat potgrond over de zaadjes.

5
Geef water, maar wees voorzichtig: te veel water is niet goed.

6
Zet het dekseltje of potje in het licht.

En nu wachten maar ...

Bron: <https://nl.pinterest.com/pin/346988346276269989/>

Donderdag 1 april 2021
Witte Donderdag

Lezing: Marcus 14:12-72

Witte donderdag.

Op deze dag verbleekt de kleur
en trekt zich terug tot wit
een heilige dag, een laatste keer
dat Hij bij hen aan tafel zit.

Hij breekt het brood en schenkt de wijn
straks zal Hij bij zijn Vader zijn,
Zijn lichaam is jouw brood en wijn,
neem het en Hij zal bij je zijn.

Cobie Verheij-de Peuter

*Dit jaar wordt **The Passion** uitgezonden vanuit Roermond.
Live uitgezonden bij KRO-NCRV op NPO 1 en NPO Radio 2 om
20:30 uur. Zie website; <https://passion.101tips.nl/datumpassion.php>*

Vrijdag 2 april 2021
Goede Vrijdag

Lezing: Marcus 15:1-47
Liturgische kleur paars; rood (r.k)

NLB 852 U komt mij lieve God zo nederig nabij.

1 U komt mij, lie - ve God,
zo ne - de - rig na - bij,
in da - gen van ge - mis
en moi - te vindt U mij.

2 U daalt het duister in,
U deelt mijn angst en pijn,
zo dodelijk bedroefd
als maar een mens kan zijn,

3 een man van smarten die
ter aarde valt en schreit,
een lotgenoot, een vriend, –
o Heer die bij mij zijt,

4 ik bid U, laat het licht
dat doorbrak in uw smart,
de zon die Pasen heet,
ook dagen in mijn hart.

Zaterdag 3 april 2021
Stille Zaterdag

Lezing: Psalm 88
Liturgische kleur: paars, Paaswake: wit

Bloemschikking bij Johannes 20:1-18

**‘God
Uw stem
wekt ons
uit een doods bestaan**

***Uw stem roept ons
elke dag bij onze naam
opdat wij zien
wat voor ogen is
en
opstandig leven’***

Maria ontmoet in de tuin de opgestane Heer. Het is zijn stem die haar doet zien.

Rond de stam wordt een brede guirlande gedrapeerd bestaande uit witte en gele bloemen.

Het is mooi om dit van beneden naar boven te doen.

Wit kleed.

Op Paaszondag vieren we de overwinning van het leven op de dood.

Bij het noemen van haar naam ziet Maria de opgestane Heer.

Bron: <https://www.symbolischschikken.nl/stem-hemel-en-aarde/>

Zondag 4 april 2021 PASEN

Lezing: Marcus 16:1-8

Liturgische kleur: wit

Overweging bij Johannes 20:1-18

De Heer is waarlijk opgestaan!

Pasen begint met vroeg opstaan, nog als het donker is.

Maria Magdalena stond voor het ochtendgloren op uit haar bed. Jezus stond op uit de dood, rolde zijn lijkwade op en liet het graf achter zich. Pasen begint met opstaan.

Wat dan volgt is verwarring, heen en weer gedraaf.

Leegte. Tranen. Machteloze woede. Het enige wat de engelen, in het graf, zeggen is: Waarom huil je? Ze weet nog steeds niets, Maria.

Pasen gebeurt in de ontmoeting. In de ontmoeting met de tuinman wordt Maria het leven gewaar: haar levende Heer.

Waarom huil je? vraagt ook Hij. Wie zoek je?

Zo opent Hij hun ontmoeting. De goede Herder vraagt naar zijn verloren schaaap. Zij herkent zijn stem.

Vrede zij met jullie, zo begroet Hij diezelfde avond zijn vrienden, zijn discipelen, achter gesloten deuren. Zo opent Hij hun ontmoeting. Hij laat opstandings-ontmoeting geschieden.

Emmaüsgangers weten zich geen raad. De man die zich bij hen voegt is hun 'tuinman', een buitenstaander zonder gezicht. Maar het gesprek wordt tot een werkelijke ontmoeting als hij brood breekt en wijn deelt. "Was ons hart niet brandend in ons, terwijl Hij met ons sprak?!" Zij spraken met hun Heer, die de levende Heer is. Hij, die zich met hoop, geloof en genade blijft mengen in onze gesprekken tot op vandaag toe.

Opstanding zal voor ons alleen maar waar worden als het woord '*de Heer is waarlijk opgestaan*' vlees wordt in een daadwerkelijke ontmoeting. In gebed, in Woord en Sacrament. Te vinden ben ik, zei Hij, in de dorstige, de naakte, de gevangene, de verstotene, de zieke. In ieder medemens die wij werkelijk ontmoeten kan Hij opstaan.

Hij is het die óns opwekt in vrede, verzoening, erbarmen, menselijkheid, eenvoud.

ds Catrien van Opstal, Ev.-Lutherse Gemeente